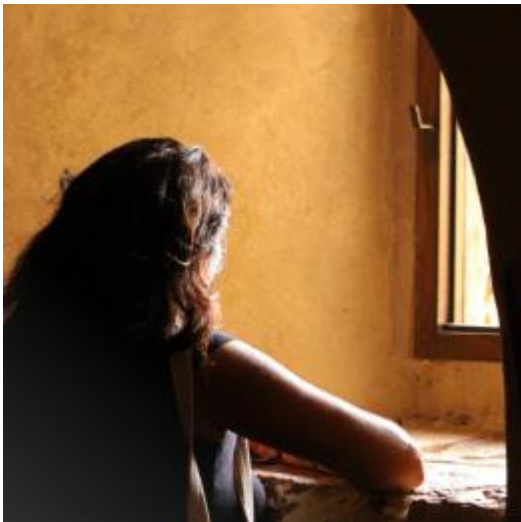

ODMEVI UDELEŽENCEV 2012-2017:

DUHOVNE VAJE S POSTENJEM – PUŠČAVA OŽIVI

OD VILJEM LOVŠE NA 28. 4. 2012 V DUHOVNE VAJE S POSTENJEM

Končali smo na cvetno nedeljo. Deset dni. Močno izkustvo, ki nas je povežalo med seboj. Telovadili smo skupaj, molili skupaj, pripravljali sokove, obhajali evharistijo, šli na sprehod in skupaj častili našega Gospoda. Po desetih dneh smo bili navdušeni: zagotovo ponovimo. Vsaj vsako leto dvakrat. Kje? Prav tu v Ignacijevem domu. Res je lepo.

Med postom je glavni duhovni boj. Efrem Sirski takole zapoje: Glej, post Prvorojenega, začetek njegovega poslanstva.

Veselimo se njegovega prihoda.

Zmagal je s postom.

On, ki bi lahko zmagal s katerim koli sredstvom.

Pokazal nam je skrito moč posta, ki vse premaga.

Kot človek je s pomočjo krsta premagal

tistega, ki je s sadežem premagal Adama,

ta pa ga je divje pogoltnil.

Blagoslovljen naj bo Prvorojeni, ki je našo slabotnost obdal

z neosvojljivo trdnjavo svojega posta!

Glej, radosti poln post, ki je zablestel v Prvorojenem, da bi povišal ponižne.

Modremu je post v radost: vidi, kako ga povelečuje.

Post na skrivnem očiščuje dušo, da bi zrla Boga

in bi jo to gledanje dvigalo.

Teža zemlje (ki jo zemlja nosi) sili k zemlji.

Blagoslovljen On, ki nam je dal postenje, a

ta čista krila, ki nam omogočajo leteti do Njega.

Duhovne vaje s postenjem so bile odlične

OD VILJEM LOVŠE NA 16. 9. 2012 V DUHOVNE VAJE S POSTENJEM

Prvih devet dni v septembru smo pod vodstvom ga. Karmen, p. Tomaža in p. Jožeta skupaj odkrivali moč molitve in posta. Odmevi: "Te duhovne vaje so presegle moja pričakovanja. Duhovno in psihično sem se okrepila. Tudi telesno se počutim bolje. Skupina je bila enkratna in homogena. Tudi zaradi voditeljev. Cel program mi je bil zelo všeč. Tudi če misliš, da ne zmoreš, v resnici zmoreš. Le Bogu moraš

zaupati." "Za dober odnos z Bogom moram vlagati svoj trud v skrb za telo, um in duha!"

"Pomirjevalni učinek jutranje telovadbe in lepota skupne molitve hvalnic." "Zelo sem zadovoljna s predstavitvijo postenja in razstrupljanja, z novim polgedom na prehranjevanje in številne možnosti, ki jih pred tem nisem opazila. Zelo koristna se mi je zdela tudi skupna priprava obedov, kjer smo se lahko drug od drugega učili." "Spoznala sem, da si je potrebno vzeti čas za pravilno prehrano, za Boga in sebe sprejeti, takšnega kot sem. Vzeti si moram čas za rekreacijo." "Karmen, hvala za nov svet, ki ga bom lahko sedaj sama odkrivala." "Tomaž, si zelo dober poslušalec, sogovornik in zelo dober svetovalec." "Jože, si izreden poznavalec človeške notranjosti in dober voditelj." "Ste usklajena in čudovita ekipa. Hvala vam!"

Duhovne vaje s postenjem nam pomagajo na poti v Veliko noč

OD VILJEM LOVŠE NA 10. 3. 2013 V DUHOVNE VAJE S POSTENJEM

Od 3. do 10. marca 2013 so v IDD potekale duhovne vaje s postenjem pod naslovom z Jezusom v puščavo. Zbralo se nas je lepo število. Postili smo se ob vodi, sveže pripravljenih sokovih, juhci brez trdih vsebin in čaju. Duhovni program je pomagal, da smo se med seboj tudi povezali in odprli. Skupaj smo imeli prav lepo pripravo na Velikonočne praznike. Znova smo odkrili, da je post nujen, če hočemo svojo zgodbo odkriti znotraj velike Božje zgodbe v kateri ima vsak svoje dragoceno in enkratno mesto. Vodila sta gospa Karmen Kristan in p. Viljem Lovše.

Odmevi: "Skupinska molitev zares učinkuje." "Pomembna spoznanja: odpoveduj se perfekcionizmu. Sprejmi se z vsem kar si iz Božje roke. Opusti nadzor in ga prepusti Bogu. Zahvaljuj se za vse kar imaš, dobro in slabo." "Zelo dobro je skupaj čutiti telo in dušo. Vsa ostala spoznanja se morajo mediti. Upam, da sem jih ohranila v srcu in da jih bom zmogla uporabiti." "V nadaljnem življenju bom morala mnogo več delati na sebi in svoji duhovnosti." "Post, molitev in miloščina (ljubezen do bližnjega) so zelo pomemben sestavni del mojega odnosa z Gospodom".

"Zelo sem hvaležna za duhovno vodstvo, ki je zelo presešlo moje izkušnje iz duhovnih vaj, zelo poglobljene sv. maše in zato tudi veliko bolj doživete. Tudi Karmen je zelo lepo in tenkočutno opravljala svojo vlogo."

"Zadovoljen sem z vodstvom, programom, nastanitvijo, s skupino in časom trajanja."

Odmev: Po Dv s postenjem

OD VILJEM LOVŠE NA 25. 9. 2013 V DUHOVNE VAJE S POSTENJEM, ODMEVI

Začeli smo 13.9. in končali 22.9. 2013.

"Zadovoljna sem s postom, duhovnim vodstvom, s telovadbo in prostim časom. Spoznala sem, da sem v sedanjem trenutku vedno z Bogom. Spoznala sem razloge svoje zdravstvene težave. Zahvaljujem se gs. Karmen za dobro vodenje telesnega posta, p. Viliju za dobro duhovno vodstvo in humor."

"Skupinsko delo ti da moč, upanje in ti pomnoži verov Jezusa Kristusa. Kar tu zmoremo, doma ne bi. Noben dopust, nobena operacija, nobena zdravila, te ne ozdravijo tako, kot ti podarjeni dnevi od Boga, ki vzame nase vsako bolečino, trpljenje, ti obriše vsako solzo in te 1000x pozdravi."

“Človek je resnično ustvarjen po Božji podobi. Ustvarjen je iz ljubezni, v ljubezni in za ljubezen. Nisem jaz lastnik svojega telesa, ampak je Bog. Saj želi prebivati v meni, hrepeni po tem, da bse mu odprem. On me je ustvaril, jaz pa mu želim služiti. Kar pa je nemogoče, če sem zadržana le v svoj popek. In tega sem se učila tu: dvigovati pogled k Njemu in ga slaviti v svojem telesu. Jaz sem Božja ljubljanka, dragocena sem Njemu. Zakaj ne bi bila tudi sebi? Iskrena hvala obema, za čas in izkušnje, ki sta jih delila z nami. Hvala za zgled in vse izgovorjene besede – niso padle na kamnita tla. Hvala pa tudi za vajino zaupanje. Bog vaju živi še na mnoga leta, da nas bosta še spreobračala, vodila in usmerjala k Bogu. Všeč mi je bilo branje SP odlomkov med večerjo, skpnii sprehodi in podelitve na zajtrku.”

“Odkrila sem pravo vero. Ljubezen do Boga in odpuščanje. Zelo sem zadovoljna.”

“V skupini je veliko lažje izvajati post, kot doma v družini. Vaše delo je zelo dragoceno zame in tudi zelo potrebno v sedanjem času.”

“Moja pričakovanja so presežena. Program je zame kot darilo za ozdravljenje telesa in za odpranje Bogu. Post je povezan z molitvijo. Zdaj bolj razumem: post, molitev in miloščino.”

Odmevi iz puščave z Jezusom

OD KARMEN NA 17. 3. 2014 V DUHOVNE VAJE S POSTENJEM, ODMEVI

V nedeljo smo končali duhovne vaje s postenjem »Z Jezusom v puščavo«. Prepoznavali smo svojo nemoč in odvisnost od hrane in se naslanjali na Božje vodstvo in podporo skupnosti. Rasli smo v skupnem premagovanju postnih tegob in okušanju lepote življenja s sajenjem dobrih navad. Post je bil sredstvo, da pridemo bližje k Bogu, se zavemo, da smo vredni in ljubljani in potem to ljubezen podelimo z bližnjimi. Udeleženci smo takole izrazili svoje navdušenje:

- Hvala Bogu, ki nas je varoval in vodil skozi te dneve milosti.

Hvala vsem za sodelovanje in naklonjenost, ki je ustvarila varen prostor zaupnosti, da so se naše stiske lahko izlile v naročje Boga. Odmaknili smo se od vsakdana, v puščavo brez izložb, interneta, televizije ipd. in našli oazo božjega izobilja. Okrepčani smo poslani, da to dobro podelimo.

- Na Ignacijevem domu duhovnosti manjka napis »MOJA HIŠA – VAŠA HIŠA«. To je bilo telesno in duhovno razkošje. Vsak je dobil kar je potreboval. Všeč mi je individualen pristop, ki ga omogočajo majhne skupine. Jezus je vedno tukaj in na voljo, jaz sem tista, ki se odločim ali bom sodelovala z njim.
- Udeležba na takih duhovnih vajah je privilegij. Ne bojim se več. Močno se me je dotaknila jutranja molitev s telesom. V takem podajanju molitve vidim velik potencial ženske pri oznanjevanju. Hvala voditeljici Karmen za pristnost. Počutim se poživljenega. Viliju sem hvaležen za razumljivo in dobro podajanje zahtevnih tem. Vsem hvala za vse, kar ste mi dali. Nič ne bi spreminjal, program je odličen.
- Bogu hvala. Boljše se počutim in imam več energije. Zavedam se, da je pomembno, kaj zaužijem, nisem kanta za smeti. Dobro počutje nudi več možnosti za razdajanje drugim. Tu sem se počutila kot doma, v kapeli sem imela samoto z Bogom, med vami možnost podelitve izkušenj. Hvala tudi Viliju in Karmen za razgovore in nasvete.
- Hvaležna sem vsem, ki so mi omogočili ta post in da sem premagala strah. Hvala našemu Viliju, ki je dar božji, poln Svetega duha. Dobila sem tolažilne odgovore. Jezus želi, da mu vsak dan povemo vic in da se smejemo. Večina boleznih ima duhovni izvor. Ta dom, je dom svetlobe.
- Med vami sem se sprostita in bila vesela kot otrok. Čutim se okrepljeno, notranje mirno in bolj povezano z Jezusom. Naši sprehodi z izmenjavo mnenj so bili čudoviti. Odločila sem se, da bom spremenila način hranjenja. Slišala sem veliko pravih besed na pravem mestu in se navdušila nad predavanji Vilija z drugačnim pogledom na že poznane stvari. Karmen hvala za vse iskrevosti.
- Nič ne bi spreminjala, vse je tako kot mora biti. Karmen hvala, da me je zmigala in sem spet začutila svoje telo. Pogrešala bom Vilijeva predavanja in našo skupino. Bili smo zelo povezani. Hvala skriti, sedaj odkriti prijateljici za darila. Človek rabi zelo malo za veselje.
- Vsega je bilo v izobilju, naj tako ostane. Zahvaljujem se Viliju in Karmen ker govorita isti jezik. Vsem hvala! Jezus je moje trpljenje spremenil v biser.
- Dom je res prijeten. Najprej sem sicer želela več tišine, potem pa mi je postalo neprecenljivo in dragoceno prav to kar smo si podarili ter naša povezanost. Hvala Viliju, da mi je pomagal k novim spoznanjem. Sedaj bom lažje vedno bolj postajala božja sogovornica. Zelo mi je bila všeč molitev s telesom, kar je v naši Cerkvi preveč zapostavljeno. Upam, da se bo to spremenilo in bomo bolj celostno molili k Bogu.

Težko se postiš sam. Postenje v skupnosti je boljše, odvrtača od sebičnosti. Všeč mi je bila skupna priprava sokov, da sodeluješ in se učiš. Veliko svetlobe je v domu, harmonije in domačnosti ne manjka.

Počutil sem se revnega, sedaj sem bogat! Spremlja me misel: »Začni vsako delo z Bogom in ga tudi dokončaj!« Molim za vztrajnost, da bi ostajal v dialogu in ne v monologu. Sprejeti moram tudi svoj senčni jaz. Naredil bom devetdnevnic, da bi sadovi ostali. Zaradi telovadbe se počutim mlajšega. Informativnih vsebin je bilo ravno prav. Sprehodi na Golovec in pogovori so mi bili v obogatitev.

- Prišel sem kot veliko namrščeno »prase«, odhajam kot nasmejan pujsek. Proces je bil podoben temu kot da bi vsi v šoli pisali najboljše. Ni poražencev. Zahvala za to razkošje gre Bogu. Božja ljubezen je vodila Vilija in Karmen, pa tudi vse nas. Prvič sem bil v skupini, kjer mi ni šel nihče na jetra. Na hrano sem pomislil le toliko kot je potrebno, tako kot včasih na kmetih. Ko pridem domov bom spet, kot v študentskih letih, z užitek ugriznil v repo.
- Zanimarjal sem telo, bilo mi je kot podstavek za glavo. Med molitvijo s telesom sem začutil, da je moje telo dragoceno in da moram boljše skrbeti zanj. Večina težav in bolezni, ki jih imam, so posledica slabega odnosa do telesa. To želim spremeniti. Dragoceno mi je naše skupno bivanje. Skupnost je tista, ki zajema iz Boga in verjame v Njegovo prisotnost. Nošeni smo od Boga, to je velik dar za nas. Bog nas je vesel!

ZAKAJ SE POSTITI?

ODMEV: Duhovne vaje s postenjem – spet čudovita izkušnja

OD VILJEM LOVŠE NA 22. 9. 2014 V DUHOVNE VAJE S POSTENJEM, ODMEVI

Od 12.9. – 21.9. smo se družili z Jezusom in drug z drugim skozi puščavo posta. Vse sobe smo napolnili. V eni sta bila celo dva zakonca. Ob vodi, čaju, sveže pripravljenih sokovih smo doživljali odpiranje src za Božjo besedo, ki je resnična hrana. Resnična zato, ker nas utrjuje v pravi istovetnosti Božjih sogovornikov in sodelavcev.

“Iz teh duhovnih vaj s postenjem se bom vrnila v svoje življenje razstrupljena, okrepljena, prenovljena, s trdnjšim zaupanjem, da Gospod vodi naša življenja. Bolj ko se mu prepustimo, bolj je to očitno in zaznavno. Post daje to izkušnjo, ker se v ranljivosti kot posledici odtegotovanja od hrane, bolj zavemo svoje odvisnosti od Boga, da je on res trta, ki nam mladikam daje življenje. Bolj ko smo povezani z njim, več življenja imamo v sebi in več želje, da se podarjamo tudi drugim. Spet nam je uspelo v zelo kratkem času med nami, zelo različnimi v vseh ozirih, vzpostaviti ljubečo skupnost bratov in sestra, varen prostor za podelitev vseh stisk, ki so prihajale na dan. V obilju smo se hranili z Božjo besedo, odprtih src sprejemali Gospoda v evharistiji in nič nam ni manjkalo, ampak smo imeli življenje v obilju.”

“Zelo dobro, da smo se ‘učili’ moliti hvalnice. Čutila sem, da v ustih prežvekuje Božjo besedo in da sem res v dialogu z Gospodom.”

“Čiščenje telesa in duše sta dva vzporedna med seboj povezana procesa. Več čistosti v telesu povzroči ali vpliva na globlje seganje v rane in naplavine v duši, kjer te čaka Gospod.”

“Odličen koncept: pripraviti telo, da lahko duša sprejme Božjo besedo, da jo vsrka, žveči in se nasiti z njo.”

“Hvala za nesebično darovanje in odkrivanje. Hvala za spontanost in potrpežljivost. Hvala za red.”

“Moja pričakovanja so se v celoti uresničila. Še pridem.”

“Spoznala sem, da potrebujem več discipline pri jedi, ki jih ne potrebujem za mašilo naveličnosti, živčnosti in praznine. Telovadila bom in se učila zaupati v Božjo ljubezen.”

“Pod duhovnim in strokovnim vodstvom lahko premagaš vsakršne težave pri postenju. Čestitam in hvala za trud pri izvedbi programa. Udeležbo bom priporočil tudi drugim.”

“Post res odpira duha. Dobro se je pri postu med seboj podpreti, sama ne bi zdržala. Hrana vpliva na telesno, duševno in duhovno počutje. Zmorem se postiti. A brez molitve in Božje besede ne bi šlo. Ta nam vsak dan daje moč, a se tega sicer niti ne zavedamo dobro.”

ODMEV: VSE KAR SEM DOBREGA PREJEL, NESEM S SEBOJ!

OD VILJEM LOVŠE NA 29. 3. 2015 V ODMEVI

PO DV S POSTENJEM “Z JEZUSOM V PUŠČAVO”, od 20.3.-29.3.2015.

Med duhovnimi vajami s postenjem je bil Ignacijev dom duhovnosti v celoti zaseden. Bog je res močno deloval. Doživljamo moč občestva. Poslušali smo tudi misijonske nagovore p. Marka Ivana Rupnika. Odmevi:

»Odlično se mi zdi klicanje Svetega Duha na vsakega izmed nas in tudi na vse iz »zunanjega sveta«, na vse dobre in na vse slabe. Navkljub več postenjem, ki so za menoj, še nobeden ni bil izveden (telesni vidik) tako brez težav. Duhovnih vaj sem bil hkrati s postenjem deležen prvič. Zelo sem navdušen in hvaležen. Gradiva je dovolj še za dolgo prežvekovanje doma skupaj z družino.«

»Zelo se me je dotaknilo duhovno čiščenje (molitev, maša in spoved). Spoznal sem nove razsežnosti Božje ljubezni in njegov odnos do mene: on me ljubi in sprejema z odprtimi rokami. Le

prepustiti se mu moram. Vedno znova in povsod. Moj stik z Bogom je intenzivnejši, še posebej s pomočjo telesnega posta in prejetjem Jezusovega telesa.«

»Novo spoznanje: Bog me je ustvaril kot svojo ljubljeno hčerko. Ves čas me spremlja in varuje. To sem okušala in doživljala tudi, ko sem med postom gledala nazaj na svoje življenje in jokala. Prav v moji ranjenosti me čuteče neguje in vrača na pravo pot, ki mi jo je namenil, dokler se ne vrnem k njemu domov. Hvala za požrtvovalnost, skrbnost in ljubečo pozornost voditeljev.«

»Če drug za drugega molimo smo močni.«

»To postenje in duhovne vaje so ena najglobljih odločitev v mojem življenju. Čudovito se je za nekaj časa umakniti hrupu vsakdanjega življenja, slabim novicam, politiki, potrošništvu, reklamam itd. Čudovito se je umiriti in poglobiti vero v Boga. Odlično je tudi to, kar post povzroči glede zdravja telesa. Telo se prečisti in olajša za nekaj kilogramov, mnoge telesne nevšečnosti se zmanjšajo oziroma izginejo. Srečanje z dobrimi, pozitivnimi ljudmi je tudi velik dar. Seveda pa sta tukaj najbolj zaslužna za uspeh skupine voditelja p. Vili in ga. Karmen. Čudovito sta opravila svoje delo. Ne bom ju pozabila in ju blagoslovljam ter želim zdravja in vse dobro. Verjetno se bom še letos udeležila še enega programa. Hvala za vse. Trenutno se počutim lahko, močno, veselo in sprijaznjena z življenjem in sama s seboj. Imam trden sklep, da bom zase bolj ljubeče skrbela in bom imela tako več moči in veselja za druge.«

»Veliko odkritje zame je, da mi telo lahko toliko časa zdrži brez »pametne« hrane. Naučila sem se izročati nemoč, šibkost, bolečino. Kljub slabemu počutju se da vse narediti. Povečala se je moja občutljivost za druge in za pogovor z njimi. Poslušati moram telo in mu ljubeče gospodovati, da ne gospoduje telo meni. Z Božjo milostjo, ki jo sprejemem lahko sodelujem. Všeč mi je bilo, ker voditelja vse delata skupaj z nami.«

»Duhovno mi je pomagalo, da sem zdržal telesni post.«

»Prve dni me je močno bolela glava. Skupina mi je pomagala, da sem to preživela in prebrodila. Sedaj je zelo prijetno. Skupina je bila odlična. Brez vas ne bi šlo. Hvala!«

»Zelo sem se notranje umirila in dobila spodbudo za svoje življenje. Dobila sem odgovore na mnoga svoja vprašanja in dvome. Hvala.«

»Počutim se kot zajec, poskočen in gibljiv. Ne čutim več telesnih težav in bolezní. Odkril sem, da je red gonilo zdravja, nered me vodi v debelost in bolezní. Notranje sem razvedren, odprt, jasen in vesel. Počutim se kakor svetniki, ki zaživijo povezanost z Bogom. Spoved je bila enkratna in nepozabna. Dobil sem iztočnice za svojo nadaljnjo pot. Ko se enkrat objemem s Križanim sem v sožitju z Bogom.«

ODMEV: Telo se posti, duh vzleti

OD VILJEM LOVŠE NA 4. 7. 2015 V DUHOVNE VAJE S POSTENJEM

Na samem začetku poletja. Duhovne vaje s postenjem. Ali je mogoče? Seveda je. Kako je šlo? Odlično. Veliko manj moči je potrebno porabiti za potenje, ki pomaga, da se lažje postimo. Malo več napora pa je potrebno vložiti v druženje s kruhom Besede, ki telesni post omogoča in mu daje resnični smisel in globoko kakovost večnosti okušane v sedanjem trenutku. Odmevi:

“Pravo odkritje. Prišla sem odprta. Moja pričakovanja presežena. Do temeljev me je pretreslo, kako se lahko razume in živi Svetopisemsko besedo. Organizacija je bila odlična, še posebej meditativno telesno dejavni začetek dneva. Hvala vam za vodenje in za drugačnost vsakega. Krasna popotnica. Bom še komu priporočila. Voditeljema desetki”

“Nihče ne ljubi te kot jaz! S tem verzom odhajam domov. Imam upanje za svojo duhovno rast. Zame je bil zelo dober čas, ki sem ga res potrebovala. Sv. maše so me ganile. Bogu hvala, da daje voditelju ta dar, da nas spusti tako blizu kakor je Jezus z Očetom. Zelo velika pomoč, da skupaj slavimo Očeta. Mislim, da je to edini primer duhovnih vaj, kjer tudi voditelja delita skupno usodo z vsemi udeleženci, poleg tega pa opravita še vse svoje naloge. Vesela sem, da je Sveti Duh ustvaril varen prostor, da smo lahko izrekli tudi stvari, ki jih sebi zanikamo in nočemo sprejeti. Neznanci smo postali bodoči prijatelji. To je pravi misijon za Slovenijo, saj prihajamo z vseh koncev. Doživeli smo izkušnjo občestva znotraj naše domovine. Dom duhovnih vaj nudi vse, kar je potrebno. Jezuiti nam dajo vse na voljo. Z obeh strani čutim lepo sprejemanje in spoštovanje. Ta odnos je res lep in ga je dobro še naprej negovat. Bogu hvala!”

“Pričakovala sem mir, molitev in poglobitev. Iskala sem rešitev. Na teh Dv sem bila ves čas v miru in mi je bilo lepo. Sem na poti iskanja stika z Bogom, s seboj in z bližnjimi. Na poti spoznavanja Božjega. Življenje je za vsakogar težko. Sedaj se lahko predam. Nisem sama. Jezus je vedno z menoj. Zelo sem se umirila v kapeli in v medsebojnih odnosih. Začutila sem vas in se odprla. Zelo mi pomaga zaupanje vaših podobnih zgodb. Vsi smo si podobni in blizu v težavah. Vsi jih imamo in vsak jih ima. To nas je povežalo. Krasno. Odhajam bogata. Pomagali so mi pogovori z obema voditeljema. Dom je odličen. Hrana tudi.”

“Obema voditeljema sem hvaležna za iskrenost in pristnost. V vsakem od nas sta dvigovala kar je dobrega. Ne tlačita, ampak omogočata, da naša moč raste. Izjemno je tudi dejstvo, da se oba postita skupaj z nami. Vse to dviguje dinamiko v skupini in daje Duhu več prostora. Na prvem postenju sem se bolj ukvarjala s telesom, sedaj pa veliko bolj z duhovno razsežnostjo svojega odnosa do Boga, sebe in bližnjih.”

“Po štiridesetem letu sem odkrila, da lahko živim v Božji ljubezni. Na teh Dv dobim veselje do življenja. Ves program mi k temu pomaga. Vsak trenutek je biser mojega novega življenja, ki mi ga Bog podarja.”

“Ostajajo mi besede: ‘Ko se udeležimo Obeda, evharistije nas to usposablja, da postajamo Jezusovo meso za ta svet. Povedano drugače: mi postanemo božje veselje v svetu, se razveselimo vsega, kar je na svetu lepega. A istočasno postanemo božje trpljenje v svetu. Na sebi nosimo težo, ki jo mora nositi Bog: težo za revne, za zatirane, za krivice, za neumnosti sveta. Če postanemo ranljivi kot Jezus, nas Sveti Duh odpre v dve smeri: postanemo sposobnejši veselja, a tudi trpljenja.”

“Za Dv s postenjem sem brala v Družini že pred leti in si mislila, da to ni zame. Ko sem dosegla skoraj dno, pa sem se prijavila. Bolj se je približevalo, bolj sem se kregala z Bogom, da moram za cel teden med popolne tujce. Borila sem se in končno je prevladala beseda: saj so vendar moji bratje in sestre. Dobila sem res dobre uvide. Duhovni del programa me je držal, da nisem imela težav z vrtajočim občutkom lakote. Vsem sem hvaležna za toplino, še posebej pa voditeljema, da sta pomagala nesti moje breme. Tudi izgube nekaj kilogramov se veselim. Predvsem pa se mi zdi, da je glavna dobrobit, ki jo nesem s seboj pozornost na notranji pogovor z Bogom. Upreti se moram neštetim samogovorom, ki mi grenijo dneve. Tukaj in sedaj sem lahko z Bogom v vsakršnem čustvu in vsakršni težavi ali preizkušnji. Dobila sem več kot sem pričakovala. Zagotovo še pridem. Hvala tudi za dobro petje, da smo lahko skupaj na ves glas slavili Boga.”

“Lepa skupina. Delo je potekalo res dobro, bili smo hitri in točni pri pripravi tekočih obrokov. Drugače pa vidim, da lahko vsak le samega sebe z Božjo pomočjo malo spremeni, če se potruzi. Trud za to je veliko pomembnejši, kakor pa da nenehno nekaj pričakujem od drugih. Drugi ne bo nikdar tak, kakor jaz pričakujem. Na teh duhovnih vajah s postenjem se vedno vzpostavi lepa skupnost. Pride do varnega prostora za odprtost, da lahko vstopamo v svet prostor drugega s podelitvijo svojih življenjskih zgodb in se s tem učimo sočutja in sprejemanja Tolažbe. Učili smo se trojnega odnosa z Bogom, seboj in bližnjimi. Če eden deluje slabo, delujeta okrnjeno tudi ostala dva. Skupne maše so res čudovite.”

“Zelo mi je všeč poslušanje med kosilom.”

Odmev: Postenje – z Jezusom v puščavo!

OD [VILJEM LOVŠE](#) NA 3. 11. 2015 V [BREZ KATEGORIJE](#)

Usklajena skupina. Točni, odprti, prijazni, pridni. Milostni čas srečanja z Bogom, s seboj in sotrudniki. Odmevi:

“Najprej me navduši dobrodošlica, prijaznost, barve in celo posteljina. Kapela je v srce segajoče lepa. Da ne govorim o mašah. Doživiš čustva in barvo evangelija in sam postajaš evangelij. Veselim se odkritja: veliko lahko zdržim, če delamo skupaj! Na sprehodih smo se počasi in spoštljivo drug drugemu približevali. Najbolj se me dotakne sv. Magdalena. Jezus zdrži silovitost njenega ženskega

čutenja in ji pomaga sprejeti Očetovo ljubezen. Jezus se mi je pokazal drugačen, kakor pa na običajnih duhovnih vajah.”

“Prvič sem v Ignacijevem domu duhovnosti in mi je zelo všeč. Vse. Nisem vedela, kako je post. Zelo v redu je. Molitev s telesom sem začela z odporom, izkazala pa se je za zelo dobro. Sprehodi so pomembni in blagodejni. Duhovne hrane je v izobilju. Rada bi iz tega tudi živela sredi vsakdana. Prosim, da bi se v težavah vedno obračala na Jezusa in klicala njegovo ime. Zelo lepe so bile maše in petje. Hvaležna sem voditeljema, ki sta ranljiva, kakor vsi ostali in se z nami skupaj postita. Všeč mi je tudi himna.”

“Zelo sem potrebovala ta odmik, da premislim in se osredinim. Na duhovnih vajah še nisem nikdar bila.

Program je zadovoljil vse moje potrebe. Zelo bi izpostavila moč sv. maše in se zahvalila maševalcu, da je ves v maši. Doživela sem velike telesne spremembe, očiščenje in shujšala. Znotraj sem bila velike boje pri premišljevanju ali sem na pravi poti. Prišla sem do spoznanja, da sem na pravi poti. Imela sem težave s spanjem in glavoboli, a moja telesna moč je še narasla. Imela sem veliko več moči, notranje moči. Res pa je, da mi telesna moč pomaga, da se lažje borim z duhovnim zlom. Počasi bom spoznavala milosti, ki sem jih bila tu deležna. Hvala vsem za druženje. Čudovita skupina ste. Začutila sem vsakega. Božji smo. Prosim, molite zame.”

“Tekom posta sem čutil, kako blagodejno vpliva na moje telo in vse težave, ki jih imam. Molitvena telovadba je prav tisto, kar potrebujem. Tudi vsa Beseda in besedila so bili močni. Zelo koristno je bilo znova slišati o notranjem duhovnem razločevanju.

Ločiti v sebi čutenje od misli in dati Bogu besedo. Bog me uči biti bojevnik. Hvala voditeljema in vsakemu.”

“Ker vedno ogromno dobim, se rada vračam. Program se mi zdi zelo dober. Molitvena telovadba, skupne hvalnice, kratko predavanje, maša in sprehod, molitev drug za drugega. Vse mi pomaga, da premagam svoje odpore in napredujem v odnosih. Hvala za sproti narejene sokove. Tisočkrat hvala.”

“Prišel sem, da se notranje in zunanje uredim. Bolezen me je prizadela. Zanimalo me je, kako telo reagira na post. Odlično. Umiril sem se. Notranje. Okrepljenega se počutim. Hvala vsem. Vsi ste mi dajali moč. Zelo sem hvaležen, da sem lahko bil z vami, da ste me podpirali tudi v stiski. Zelo lepo je bilo pri maši z maziljenjem. Ganljivo. Molitev s telesom mi je zelo pomagala.”

“Hvala vsem za povezanost. Program je odličen. Ni mi primanjkovalo tišine. Začutila sem pomembnost stikov in spoštljive vzajemne podelitve. Čudovite maše, raznolikost hvalnic. Spoznala sem, da moram razločevanje vzeti s seboj in ga živeti. Proti hudemu se mi ni treba boriti sami. Računam na Jezusovo zmago. On je zmagal tudi zame.”

Doživljali smo bližino našega Gospoda, njegovo varstvo, vodenje, skrb, tolažbo...in prejeli mnoge milosti. Ko sem blizu Gospodu, sem blizu tudi drugim in postanejo bratje in sestre, vsi skupaj pa duhovna družina. Prejeli smo telesna ozdravljenja, si podelili življenjske križe v solzah spoznanja, molili drug za drugega, se veselili skupaj ob evharistični mizi in pri mizi ob sokovih, bili skupaj v naporu, bolečini, stiski in skupaj v sreči, veselju, ljubezni, miru, skupaj pri delu v služenju in skupaj v meditativnem počitku, skupaj v gibanju in skupaj v tihi molitvi, skupaj v podelitvi izkušnje in skupaj v medsebojni podpori...Skupaj v Kristusu. Vsem želim te izkušnje!

“Okrepljena in znotraj očiščena. Hvala za pristnost in iskrenost voditeljev. Srečala sem Jezusa v puščavi, kjer me je čakal skupaj z vami. Zelo dragoceno. Ob boleznih bližnjih sem tudi sama začela resno razmišljati o postenju. Veliko sem dobrega slišala o njem. Vse je res in še več.

Ostaja mi zahvaljevanje za neprijetne občutke in notranji dialog z Gospodom, mojim največjim in najbolj zaupljivim prijateljem. Ignacijev dom sem res doživela kot svoj dom. Hvala vam.”

“Prišla sem na duhovne vaje s podporo posta, da bi mi pomagale živeti moje vsakdanje življenje. Program je odličen. Maše vedno boljše. Molitev s telesom tudi. Na IDD sem navezana. Zakaj? Sv. Ignacij je rekel, da naj bo jezuitska hiša “ljubeč kraj, ki nudi oporo.” In prav to ta dom je. Za popotnico mi ostaja odlomek iz evangelija, v katerem Jezus daje samega sebe učencem potipati in z njimi poje ribo. On je prišel iskat, kar je izgubljeno. Spraševala sem se, zakaj mi daje določene preizkušnje. Pri spovedi se mi je razumevanje zaokrožilo. Stvari ne morem reševati tako, da gledam v tla in se

pogovarjam s seboj ali zgolj s težavo. Bogu hvala za spoved. K Jezusu pridem v temi in on mi posveti s svojo lučjo. Sveti Duh pri spovedi deluje na oba, spovednika in name. Ni boljše storitve na tem svetu. Želim si, da bi na ta post prišli tudi duhovniki in moški redovniki. Naj resno postenje dobi svoje pravo mesto v slovenski cerkvi”.

Odmev: Duhovne vaje s postenjem – Tudi jaz te ne obsojam!

OD VILJEM LOVŠE NA 1. 3. 2016 V DUHOVNE VAJE S POSTENJEM

Zadnjih deset dni februarja smo utrjevali dober vstop v postni čas in pripravo na veliko noč. Najbolj smo bili veseli močnega občestva, ki se je ustvarilo med nami v desetih dneh ob skupnem postu, pogovoru in molitvi.

Odmevi:

»Spoznala sem, da moram sama sprejeti trpljenje in tudi drugemu dovoliti, da trpi, saj je dobro za njegovo rast v ljubezni in resnici, v usmiljenju in zvestobi, v sočutju in človeškosti. Bog me uči drže sočutja in usmiljenja do sebe in drugih. Odhajam s stavkom Jak 5,11, ki me vabi v potrpežljivost in molitev. Doživela sem povezanost evharistije z življenjem. Iz evharistije gremo v življenje in delo, ki sta po njej posvečana. Potem znova vse to prinašamo v Gospodove roke. Tudi v življenju naj bi bilo tako.«

»Prišla sem na odmik in post. Kar bala sem se, da mi bo Bog ponudil tudi rešitev duhovnih težav, ki me spremljajo. Bilo je neizogibno. Trdo bo to, kar sem spoznala uresničiti. Prosim za dovolj veliko ljubezen do Boga in konkretnega človeka, da bom lahko sledila temu, kar vem že dlje časa, da je nujno, dobro in res potrebno v blagor mojega bližnjega. Vem, da lahko računam na Gospoda in v tem nisem sama. Bojim se zidu, ki se doma zgradi med menoj in Bogom. Najmočnejša spodbuda tukaj je prav občestvo, naša povezanost in iskrenost. Strah me je, a zaupam Njemu, ki je vse slabo že premagal. Dobro vem, da vse kar dobrega opustim, pusti posledice na meni in bližnjih.«

»Prišla sem zaradi praznine in strahu, ki komandirata moje življenje. Boga spustim blizu le do določene mere, potem pa so strahovi premočni in začnem računati na posvetno logiko ali pa se potolažim s hrano. Tu sem mirna in vem da je vse mogoče. Ne dam se strahu pred starimi tirnicami. V Gospodu zmorem živeti iz Njega in Zanj. On je premagal moje strahove in vse zlo, ki iz tega sledi.«

»Drugič sem na postu. Boga sem do sedaj dojemala kot oddaljenega tam daleč v nebesih. Nisem ga doživljala kot tistega, ki je v meni in zame, z menoj in v vas, med nami. Doslej sem se k Bogu obračala le prek Marije, nikdar neposredno nanj. On je usmiljen. Je v meni. Utrdila sem vero.«

»Odkril sem, da je vzrok mojega beganja ta, da sebe ne sprejemam. Ker sebe ne sprejemam iz Božje roke kot dar, ne morem sprejemati niti žene, niti župnika, niti drugih. Ogrožen sem. Hvala Bogu, ker mi je odprl oči in vstopa v moj strah. Čutim se močnega in me ni več strah mojih strahov. Bog ima rešitev, ni mi treba vsiljevati mojih rešitev.«

»Moje življenje se mi je zapletlo. Nisem več znala nositi svoje nemoči, da bi drugemu pomagala, svojih strahov in jeze ob tem. Bog mene in drugega nosi in rešuje. Dovoliti mu moram, da je on Bog, jaz pa njegova hči. Tudi sočloveku moram dovoliti svobodo v dobrem in slabem. Bog ga vodi tudi po slabem, ne samo po dobrem. Ta hip me ni strah. Računam na Kristusov pogum. Odhajam s stavkom Kol 2,7.«

»Leto je bilo težko in polno strahov. Moj odnos z Bogom je postal zelo plitek in površen. Telesno sem bila utrujena. Duhovne vaje s postenjem so bile zame pravi dopust. Umirila sem se. Strahovi so izzveneli.

Razumem jih kot nalogo in priložnost za rast mojega prijateljstva z Gospodom. Hvaležna sem za maše in vse molitve, osebe in skupne. Kot skupina smo res lepo zaživel. Spominjala se vas bom v molitvi.«

»Tudi jaz sem bil blazno utrujen in željan poglobitve odnosa z Bogom. Poleg tega sem si želel dokazati, da zmorem vztrajati. Lotil sem se tudi svojih strahov. Nisem namreč vedel kaj naj počnem z njimi, saj so oni počeli z menoj. Doživel sem moč občestva, še posebej pri mašah. Želim si, da bi bilo kaj takega mogoče tudi v župniji. Tam so maše hitre, hladne in površne. Jezim se, ker gredo mimo. Po

dolgem času sem tu doživel skupnost in začutil Boga. Hvaležen sem, da smo lahko skupaj. Nihče mi ni antipatičen. Odhajam vesel in hvaležen.«

»Potrebovala sem dopust. Odločila sem se za duhovne vaje s postenjem, kjer so vsi pogoji za dober počitek in sprostitvev, rast in poglobitev. Tu sem doživela tudi svoj rojstni dan. Popoldne sem si vzela za pisanje Jezusu. Zdi se mi, da je bil to višek. Sedaj se bom še posebej trudila za dober prehod iz posta v običajen ritem in bom zelo pozorna na hrano: duhovno in telesno. Odhajam z gotovostjo: dosegla sem svoj cilj.«

»Zame so bile to prve duhovne vaje s postenjem. Prišel sem z željo, da bi shujšal in se duhovno okreplil, da bom bolj umirjeno nosil življenje in odnose v družini. Pomagati moram tudi otroku iz odvisnosti od računalnika in zboljšati odnos z drugim. Želim ga podpreti, da bo samostojen, gospodaren in se bo lahko oženil.«

»Ta čas je kot vodnjak žive vode. Dragoceno. Več prejmem, kakor dajem. Gospod nas vedno poveže in okrepi. Odpre in prečisti. Lahko sprejemam križe, ki si jih nisem nikoli želela nositi.«

ODMEV: DV S POSTENJEM – Z JEZUSOM V PUŠČAVO 2016

OD VILJEM LOVŠE NA 3. 7. 2016 V DUHOVNE VAJE S POSTENJEM

Blagoslovljenih deset dni! Ponovno oživljanje sprejemajočega, spoštljivega in naklonjenega odnosa do Boga, sebe in bližnjih. Gospod je središče in srce vsakega izmed nas. Telesno postenje in celostna molitev s telesom pomagata odkrivati dihanje iz Očetove ljubezni, ki po Svetem Duhu prebiva v nas. Bilo nas je kot apostolov. Sonce, vročina in dež. Pa ne le zunaj, tudi v srcu. Duhovni boj je temelj vsega, kar delamo navzven. Nova želja in odločitev, da bomo utelešali Njegovo veselje do nas.

Odmevi:

»Prišla po priporočilu prijateljice. Pri pogovoru z voditeljico sem dobila še več poguma in prišla. Mariji Fatimski romarici pridružujem svoj post za Slovenijo in ga darujem po njenih namenih. Prosila sem tudi za zdravje v družini. Zelo sem zadovoljna. Telesno sem veliko boljše prenašala kot vse do sedaj. Vsebinski del me je potrdil in poživil moj duhovni utrip. Čutila sem, da sem se pred postom že odmikala. Gospod me je spet objel in povabil za seboj. Dv so me usmerile za Njim, ki je premagal vse naše bolezni in stiske. Strah me je bilo starih navad, a me je današnja maša pomirila in opogumila za življenje iz prijateljskega odnosa s Kristusom. Trdnost mi daje, da je On v meni in njegova sto odstotna zvestoba. Šibkosti pri tem niso ovira, ampak priložnost, da sem še bolj povezana z njim, seboj in drugimi. Dajem se mu na razpolago v sebi in drugih. Zahvala in sprejemanje z njegove strani in prošnja, da me tega nauči, da vse moje odnose vodi v pravo smer. Ignacijev dom je odličen prostor za molitev, počitek in ustvarjanje skupnosti. Program se mi je zdel odličen. Sokovi pestri in sveži. Veliko lažje sem jih prenašala kot pa sem na začetku mislila. Še posebej sem vesela štirih moških, ki so vsak za dva. Hvala vsem za povezanost in podeljene izkušnje.«

»Prišla sem z željo po stiku z Bogom in prošnjo, da bi me naučil biti vedno bolj z Njim sredi vsakdanjega življenja in obveznosti. Na Dv s postenjem sem vedno deležna izobilja. Na program nimam pripombe. Odličen. Dom lep in vabi k poglobitvi. Še posebej pa sta dragocena voditelja. Brez njiju je vse ostalo zaman. Zelo močno sem doživljala lepoto in težave. Sem ranljiva in zaupljiva. Najlepše je bilo češčenje v kapeli sredi noči. Jokala sem kot dež. Kakšen mir.«

»Prišla sem, da se malo spravim v red. Učila sem se izrivati zunanjega starega človeka in dajati besedo novemu notranjemu človeku srca. Program je vedno boljši. Vsakič ga izpopolnjujeta. Čudovite so bile molitve s telesom, ki jih je vodila Karmen. Vilijeve maše pa realistične, privite v tla in polne Duha. Razodevanje skritega prijatelja in vzajemno blagoslavljanje pri maši je bila krona. Vsak ste po svoje plemeniti. Res je, da ste možje vsak za dva. Pravi moški, ki znate poklekniti pred Kristusom. Odhajam s stavkom: »Vse zmorem v Njem, ki mi daje moč!« Sklenila sem, da bom odslej delala manjše obroke in manj jedla.«

»Prišel sem hujšat. Izkušnja izpred dveh let je bila lepa, a sem se vrnil na stare tire in se še bolj zredil kot sem bil prej. Počutil sem se kot popadljivi starček. Na tem postenju sem še posebej doživil slavljenje Boga s svojim telesom. Vilijev pristop počasi prihaja do mene. Med postenjem sem bil vsak dan bolj prepričan, da bom doma boljši v vseh smereh. Včeraj zvečer sem se sam sebi v svojih mislih zdel že popoln. Ponavljal sem Jezusovo molitev s prošnjo. Vmes sem kosil, kosil travo in se soočal z drugimi skrbmi. Pomislil sem, kaj bo Bog počel z menoj, saj skrbi še za ostalih šest milijard. Odhajam ponižen. Počasi bom začel z Njim. Rak rana naše družbe in mene je, da hočemo vse sami. Smo kot volkovi, ki grizejo svoj rep.«

»Prišla sem na čiščenje duha in telesa. Z željo, da se zblížam z Gospodom. Sedaj bolj jasno vidim, kje sem. Všeč mi je drža

bojevnice, bojevnika znotraj duhovnega življenja. Bolj zavestno sem se povabljen odločiti Zanj, ki je moje središče. Molitev s telesom je bila zelo lepa in doživeta. Doživljala sem celovitost duhovnega življenja. Sem celota. Molitev je življenjski slog. Organizacija in program sta mi zelo všeč. Odlični sprehodi na Golovec v pogovoru in osebni molitvi. Med nami se je zgradila močna skupnost. Sprejemamo se, spoštujemo in smo si naklonjeni, čeprav smo naključno zbrani in tujci. Nobene težave nisem imela, ker sem prišla kasneje. Takoj ste me sprejeli in sem se čutila domače in sprejeto.«

»Odhajam z veselim srcem. Kilogrami so pri vseh Dv postranskega pomena. Vsebina se mi zdi predragocena. Srečna sem. Ta duhovnost me potrjuje. Nič ne gre brez srca. Zelo so mi všeč praktična in konkretna navodila in nagovori o tem kako molit in kako se notranje boriti za ostajanje v Njem, ki nas je prvi vzljubil. To je res potrebno. Našla sem rešitev za vse svoje bedarije. Globoko in preprosto je bila podana vsebina. Bogato. Priznam, da me je skupina nagovorila. Nabrala sem si moči. Hvala vam. Želim nam, da bi se kot prave duhovne bojevnice in bojevniki dobro spopadali sredi vsakdanjega življenja.«

»Dalj časa sem oklevala s prijavo. Ko smo dobili navodila za pripravo sem se ustavila pri stranskih učinkih postenja. Vendar je bilo vse drugače. Vsa moja pričakovanja so se v obilju izpolnila. Upam, da bom zmogla nadaljevati duhovni boj. Najbolj se me je dotaknilo naj ne bomo volkovi, ampak ovce. Všeč mi je veselje in navdušenje, da človek upa povedati razlog svojega upanja. Teme so bile konkretne in pisane meni na kožo. Praktične in globoke. Hvaležna sem za pogovor in spoved, za jutranjo molitev s telesom, maše in zaupanje v skupini. Krasni sprehodi. Po skavtsko smo tudi sami pripravljali sokove, ker mi je pomagalo, da jih bom znala tudi sama. Voditelja sta fajn.«

»Pri prijavi se nisem kaj dosti menil za duhovnost. Potreboval sem post in hujšanje. V začetku sem se počutil kakor maček okrog vrele kaše. Tu smo spregovorili o svojih potlačenih stvareh, kar je običajno zelo težko, tukaj pa ni bilo. Na začetku se težko poslušal izkušnje drugih in bil živčen. A vesel sem, da sem vsak dan bolj slišal. Nagovorila me je modrost vaših zgodb. V vsaki se skriva moč tudi za moje življenje. Vsak mi je nekaj dal. Zelo se me je dotaknil vzajemni blagoslov in pokrižanje. Višek pa je bila sinočnja posvetitev Svetemu Duhu pred najsvetejšim v kapeli. Bog me vodi, podpira in spodbuja. Kaže mi pot naprej. Vešč mi je bila tišina za žvečenje slišane. Tako se bolj dotakne in da moči. Začutil sem Božjo bližino: s pomočjo

globokih maš, molitve s telesom in pogovora med nami. Naučil sem se razbremeniti zamer, obsodb in tekmovalnosti. Hvala vam! Program odličen: »Simpl je ta nar bulš!«

»Jezus me vodi. Prečistila sem se in sem bolj pretočna za Boga. V nočni molitvi so mi prihajali navdihi. Umirila sem se. Ne želim uničujočih misli. Odločila sem se za delo na sebi. Pred Bogom in z njim. Vera mi je vrnila življenje. Odkrila sem svojo ošabnost. Tudi doma bi rada vsak dan hodila in telovadila. Še poseben dar pa je bila spoved. Nisem osamljena. Sem v Njem in On v meni. Vsak dan bolj sem to odkrivala.«

»Za Dv s postenjem sem prebral v Družini. Voditelj me je stresel s svojimi nagovori. Dotikalo se me je. Pri maši sem se zjokal. To bi moral slišati, ko sem bil star dvajset let. Program res dober. Voditelja sta

tandem. Strah me je bitke sredi življenja. Udeležba na Dv s postenjem je najboljši izkoriščen čas in najboljši dopust.«

»Hvaležna sem Bogu. Vse je v njegovih rokah. Čutila sem, da je bil močno navzoč med nami. Bili smo nošeni. Če smo povezani z Njim ni ne konfliktov ne težav. Vse lepo teče. Pravi milostni čas. Bog ves čas podarja, sebe in vse, kar smo in imamo. Čaka, da ga sprejmemo in odgovorimo na dar. Pogrešala bom te čudovite maše v malem krogu in občestvo, ki se je ustvarilo med nami tudi s pomočjo iskrenih podelitev izkušenj. Vsi smo gledali v isti cilj in skupaj hodili v njegovi smeri. Hvala vam za dobro sodelovanje. Ko pridemo domov, bodimo pripravljeni na napad. Pripravimo se. S hvaležnostjo. Delimo, kar smo prejeli.«

Odmevi: tudi tretje duhovne vaje s postenjem v letu 2016 so bile čudovite

OD VILJEM LOVŠE NA 1. 10. 2016 V ČLANKI, DUHOVNE VAJE S FOTOAPARATOM

Spet smo začutili veliko moč občestva. Pozorni in odprti, prijazni in potrpežljivi. S seboj in drug drugim.

Odmevi:

»Vsebina DV mi je bila všeč. Dobila sem več usmeritev in povabil za prihodnost. Odkrila sem, kaj izgube prinašajo. Ko sem popolnoma utrujena, je zame izziv z zanosom nadaljevati ali začeti nov dan. Razočaran je lahko le moj lažni jaz, ker se njegova pričakovanja ne uresničijo. Zelo sem hvaležna za molitev pred Najsvetejšim. Ostaja mi, kar sem sama izrekla. Smo lepa skupina. Presenečena sem nad svobodo, ki jo imamo: lahko smo tudi manjkali. Razgibavanje vsak dan je zelo izboljšalo moje počutje. V tihi hoji v paru začutiš drugega. Nordijsko hojo sem doživljala kot meditacijo. Lepo smo hvalili Boga kot ženski in moški zbor. Pri maši je čudovita velika hostija, ki jo razlomimo med vse. Odlična postelja ter lep in urejen dom, poln rož. Hvala voditeljema in vsem vam.«

»Prišla sem z drugim namenom, kakor se mi je potem med postenjem odpiralo. To so že četrte duhovne vaje s postenjem zame. Bog mi je dajal odgovore na drugačne načine kot sem pričakovala. Dotaknil se me je tako močno, da bi rada kar ušla in pobegnila. Datum teh DV me je vznemirjal pol leta, potem pa me je sin spodbudil. Prišla, da bi videla, česar ne vidim. Odkrivam, da nisem kriva za vse, kar se zgodi

narobe. Vse trpljenje ni moja odgovornost. Prvič se mi zdi, da mi je Bog prišel preblizu. Hvala vsem. Oprostite, če sem komu kaj neprijaznega rekla. Program je vsako leto boljši. Dragocene so maše in skupna hostija. Čeprav smo vsak dan hodili na sprehod na isto pot, sem vsak dan doživljala nekaj drugega. Še dobro, da nismo ves dan v tišini, bi bilo preveč naporno. Pogovor na sprehodu je pravi blagoslov, da lažje hodim. Molitev, ki smo jo sami sestavili, je bila kot ena celota. Hvala vsem.«

»Presenečen sem, da se je snov za molitev pokrivala z mojimi težavami. Vesel sem, ker smo vsak zase biser. Od vsakega sem dobil darilo. Program je zelo v redu. Dobil sem moč za odločitev glede sorodnikov. V spovedi sem izročil vse, kar me je bremenilo. Vesel sem. Hvala vam, da ste takšni biseri.«

[kako-pravilno-kombinirati-hrano](#)»Prišel sem z željo po celovitem ozdravljenju. Glej, vse delam novo. Bil sem prvič in vas doživel kot občestvo. Na postenje se nisem preveč pripravljaj. Program je izreden. Sprehod v naravi doživljam kot nujo. Gospod ni obupal nad menoj. Tudi sam upam, da ne bom. Še je čas. Vilijeve predloge in razlage so mi blizu. Upam, da raste nekaj novega.«

»Postenje je bilo zame dopust. Ne bojim se več iti domov. Komaj čakam, da pridem med svoje. Čutim moč. Do sedaj so bile to najbolj naporne duhovne vaje s postenjem. Ne telesno, ampak notranje. Posebna se mi je zdela nočna meditacija. Hči mi je svetovala, naj se dobro oblečem in

pazim, da ne zaspim. Prvič sem uporabila pručko. Molila sem tako, da sem šla od človeka do človeka v svojem življenju. Nova izkušnja. Zelo sem zadovoljna. Hvala vsem.«

»Hvaležna in navdušena. Čutila sem, da moram iti na postenje. Utrujenost, ki me že dolgo spremlja, je izginila. Telo me je vabilo. Prišla sem odprta do Gospoda. Tako razgibana že dolgo nisem bila. Hvala Karmen za krasne jutranje molitve s telesom. To bom zelo pogrešala, saj se sama ne znam tako razgibati. Kliče me k novi disciplini, če želim boljše počutje. »Hrana« je bila odlična. Težave so bile zanemarljive in obvladljive.

Vsebine so me vodile tja, kamor sem najmanj pričakovala. Spremeniti moram svoj odnos do bližnjih. Resnični in lažni jaz. Ločujem monolog od dialoga v sebi in navzven. Monolog me vleče k tlam in zapira. Milosti so bile maše in tudi spoved. Doživela sem veliko osvoboditev od krivde. Program je odličen. Želim, da bi ga bilo deležnih čim več ljudi. Še bi rada prišla.«

»Duhovna dimenzija presega vse. Bog nas je povezal. Hvaležna, da sem del tega procesa rasti in poti. Pri vas vse lažje vidim kakor pri sebi. Kako čudovito Bog prihaja do vsakega izmed nas. Moja podoba Boga se spreminja. Uči me

živeti sedaj in ne bežati. On vodi in vse je prav in dobro. Po vsakem postu bolj vstopam v to. Hvala za vaše čudovito in velikodušno sodelovanje. Zelo ste bili točni pri pripravi sokov in služenju. Vsem iskrena hvala za lepo sodelovanje. Bog me je opremil za nadaljevanje mojega križevega pota in tudi za vse lepo, ki ga je vsak dan več od težkega in hudega. Dobila sem karto za romanje v Santiago. Imam še dve veliki želji: videti Sveto

deželo in iti v misijone v latinsko Ameriko. Hvala skriteму prijatelju.«

»DV s postenjem so bile prav zame. Zakoračil sem v drugo polovico življenja. Včeraj sem se hčerki opravičil, ker jih nisem znal pohvaliti, pa mi je odvrnila, da so vedeli, da jih imam rad. Odločil sem se, da bom od sedaj naprej tudi pohvalil in spodbujal, ne le kritiziral in popravljal. Zelo sem doživel duha skupine in molitev. Počutim se odlično. Prijavil sem se na predlog nekoga, ki je že bil. Hvaležen sem mu, da me je povabil in me spodbudil. Hvala vam vsem.«

»Ni mi bilo težko, a zaradi ciklusa je bilo kar naporno.

Utrujena sem. A kljub temu me je ves čas gnalo v akcijo, da bi delala in realizirala svoja spoznanja. Seveda na DV tega nisem mogla. Postala sem bolj občutljiva. Odpira se mi nov čustveno intenziven notranji svet. Močno sem doživljala naše odnose. Vsebina mi je bila zelo blizu. Hvaležna sem za zgodbe vsakega izmed vas. Vesela sem in komaj čakam, da grem in živim svoja spoznaja in odločitve. Bog dela čudeže. V to zaupam. Sem bojevnica. Božja bojevnica. Hvala vsem. Velik blagoslov ste zame. Brez juhe bi umrla. Všeč mi je bilo gibanje v naravi. Priporočam, da se odrečemo tudi mobilnim telefonom in jih na začetku posta oddamo voditelju. Vse DV ga nisem pogledala in nisem bežala vanj.«

»Sem ganjena. Naše druženje mi je ogromno pomenilo in me okrepilo. Hvala voditeljema in vsem vam. Hvaležna, da ste z menoj delili tudi svoje težave, boje in padce. Naj vas spremlja Božji blagoslov na vseh vaših poteh.«

DUHOVNE VAJE S POSTENJEM: Z JEZUSOM V PUŠČAVO – 14.9.-23.9.2017

Vreme nam je večinoma pomagalo k zbranosti. Deževalo je in pritisnil je prvi mraz. Vendar se nismo odrekli hoji po kosilu: Golovec in Rožnik sta preveč privlačna za Božje sinove in hčere, ki so veseli vsakega vremena. Začetne težave nekaterih in skušnjava, da bi šel kar domov, niso uspele zlomiti moči skupnosti. Vsi smo kot ena družina uspešno skupaj prišli do konca procesa duhovnih vaj s postenjem.

Odzivi:

“Prišla sem že šestič in vedno se lepo povežemo. Težko odhajam iz IDD in se mi zdi škoda, da Dv s postenjem v takšni obliki ne bodo več izvajane v domu. Upam, da se jih bom lahko udeležila drugod. Kraji so privlačni.”

“Program postenja je res milosten. Počutim se mlajšega in grem brez težav po stopnicah, čeprav nisem več rosno mlad. Iskrena hvala za vse prejete darove.”

“Hrane sploh nisem pogrešal. Temu sem se čudil. Vsaka pridiga je bila biser. Karmen moram pohvaliti za molitev s telesom, ki je iz leta v leto boljša.”

“Same pohvale. Prišla sem prvič. Pogovori med sprehodom so mi bili dragoceni. Doma sem se počutila izgubljeno, sedaj pa sem umirjena. Živčnost je izginila. Resnični in globlji sadovi se bodo pokazali šele doma. Strah se mi zdi res pomembna vsebina in sem hvaležna, da smo o tem lahko premišljevali in se pogovarjali.”

“Vsi smo zmagali. Vesela sem za vso skupino. Shujšala sem v noge. Sem kar malo žalostna, ker je že konec in moram domov. Zelo so mi pomagale jutranje molitve s telesom, hvalnice, skupna priprava sokov, sprehod in večerna skupna molitev drug za drugega. Vse deluje zelo povezovalno. Ves čas smo povabljeni v aktivnost in tudi dejavno pasivnost. Vse to mi je pomagalo premagovat mnoge strahove. Voditelja sta pristna in se ne pretvarjata, da sta popolna. To me je še posebej nagovorilo. Doživljala sem enakovrednost in sprejetost. Hvaležna sem, da sem zdržala. Še pridem.”

“Sem sem prišla z bolečinami v sklepih. Sedaj me ne boli nič več. Blagoslovljen čas zame in za vse sotrpine. Telesno, duševno in duhovno sem dobro in boljše.”

“Ker sem večinoma sama, se mi je zdelo dobro, da je bilo pol dneva molka in pol dneva možnosti za pogovor in spoznavanje. Tema je bila lepa: Božja brezpogojna ljubezen. Telovadba je bila vsak dan boljša. Tudi maše so bile zelo lepe in doživete. Skrbi me, če mi bodo zaradi starosti še povečali voziško dovoljenje. Hvala vam.”

“Prišla sem raztreščena. V službi in doma se je vse uredilo. Všeč mi je, da se tudi pogovarjamo in si med seboj zaupamo svoje izkušnje. Program se mi zdi še izboljššan. Maše so bile čudovite. Tudi tema je odlično spadala v moje življenje. Bolj sem ozavestila Božjo brezpogojno ljubezen. Domov odhajam veliko bolj svetla. Zaradi tega bodo lažje živeli tudi moji domači. Hvala vsem za skupnost in občestvo.”

“Ker se je začelo že v četrtek, je bilo potrebno vzeti še dan dopusta več. Danes sem vesela, da je jutri še nedelja in mi ne bo potrebno takoj iti v službo. Prišla sem z enim namenom, Bog pa mi je tu pokazal čisto druge stvari. Tema me je zelo nagovorila. Tudi telesno mi je odlično šlo. Jutranja molitev s telesom je vse bolj dodelana in mi je vse bolj všeč. Čudovite so tudi maše z veliko hostijo in obhajilom pod obema podobama. Tako res začutim, da smo ena velika skupost, eno veliko Kristusovo telo. Vsi smo bližje Bogu, povezani in pomirjeni. Pogovori na sprehodu so mi dobro deli. Zelo mi je bila všeč tudi večerna skupna molitev v kapeli. Zelo nas je povezala. Dobila sem navdih tudi za doma. Hvala voditeljema! Hudo mi je, da v IDD ne bo več tega programa. Zavod za zdravstvo bi vas lahko sofinanciral, saj jim s tem postenjem prihranita veliko denarja.”